

OSMISMĚRKA: pranostika - Petr a Pavel chodí s nůží
..... tajenka

A	K	T	A	A	H	A	R	T	S	Á	N	Š	A	
N	M	O	O	K	O	M	O	R	A	K	D	Á	Ň	L
E	Í	K	Ž	Š	Č	Z	F	T	A	Ů	B	K	Ů	O
Y	S	U	Ř	Í	B	I	U	L	C	E	U	L	R	K
H	T	Z	A	Ř	N	R	T	H	N	T	K	A	A	Š
Á	E	B	E	T	I	O	O	S	I	P	V	Ď	D	O
J	N	S	A	S	I	D	E	U	O	O	I	Á	U	T
O	K	D	T	H	M	Z	R	C	V	K	C	K	L	U
V	A	I	A	E	L	F	I	Á	N	S	E	A	B	A
N	K	C	D	L	E	Í	K	V	S	E	L	K	O	P
A	Í	Ú	H	P	K	A	N	H	K	L	N	N	O	L
D	Z	U	A	R	O	B	R	A	B	E	R	I	B	E
A	Y	R	A	D	Á	L	O	R	S	T	R	Č	M	P
R	G	E	L	Š	U	M	Y	T	O	L	O	G	I	E
B	U	A	K	N	A	Č	I	N	S	E	V	Š	Í	Č

AUTOŠKOLA, BRADA, BUKVICE, BZUKOT, ČEPEL, ČINKA, DŮCHOD, EMINENCE, FINTA, GRAPEFRUIT, HÁJOVNA, HLÍNA, HYENA, CHRÁM, KÁVOVAR, KOMORA, KOSTIČKA, MEDŮZA, MÍSTENKA, MUŠLE, MYTOLOGIE, NÁKLAĐÁK, NÁSTRAHA, OBKLAD, OBLUDA, OTLAK, POKLES, REBARBORA, REKVIZITA, ROLÁDA, ROZBŘESK, STRÍŠKA, ŠŇŮRA, TELESKOP, TURISTIKA, TUŽKA, VESNIČANKA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 11.6.2025.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

RŮŽEMI SE LÉTO PYŠNÍ

Okno jako obraz

Ani se nemohu nabažit
co příroda stačila už připravit.
A co nejvíc oku lahodí
je sytá zeleň stromů.

Jak se nám stýskalo
když příroda dlouho spala
a jakoby proutkem mávnul
vše zpožděné už dohnala.

Zrána ptáci hlasy namáhají
na stromě už třešně se kolébají
sláva, sláva, jaro máme
všichni vyzpěvují.

Na zahrádce červen ťuká
sladkou odměnu nám chystá.
Zahradníku, rukou teď už setří pot
odpočiň si nad miskou třešní i jahod.

Jindřiška Švajdová

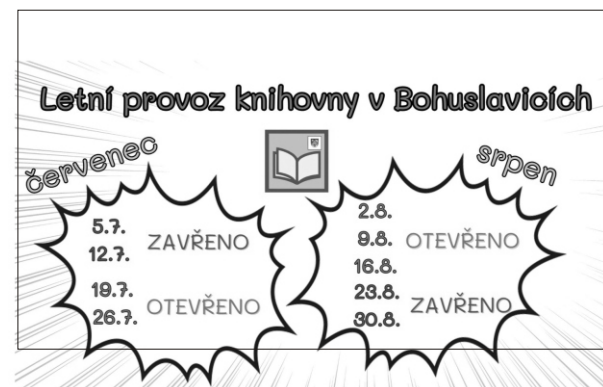
Zprávy z našich dědin

Na časopis Naše dědiny jste ve II. čtvrtletí darovali:

V Březnici	520,- Kč
V Bohuslavicích v kapli	600,- Kč
V Bohuslavicích v obchodě Hruška	300,- Kč
Na Salaši	580,- Kč

Děkujeme za Vaši přízeň.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 6. 8. 2025.

Přejeme všem žákům a studentům prázdninové dny naplněné sluníčkem, pohodou, radostí, spoustou nezapomenutelných zážitků a hlavně zdravím.

Pěkné prázdniny a odpočinek přejeme i všem pedagogickým pracovníkům, kuchařkám a zaměstnancům školy.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

20. VÝROČÍ POSVĚCENÍ
BOŽÍ MUKY U MAJÁKU

PĚŠÍ POUT VYCHÁZÍ V 14:30 HOD.
OD KOSTELA V BŘEZNICI

22. 6. 2025

mše svatá v 16:00 hod

.. Vždy ušichni jste Boží děti skrze víru
u Ježíše Krista... "Gal 3.26

JSDHO BOHUSLAVICE U ZLÍNA
VE SPOLUPRÁCI S SDH BOHUSLAVICE, DOUBRAVY A HRVÍNŮV ÚJEZD
VÁS ZVE NA

HASIČSKÝ LES VOL. 3

ANEB

ZVLÁDNEŠ VŠE CO SPRÁVNÝ HASIČ?

SOBOTA 30. SRPNA 2025

- VSTUP NA TRASU: 14:00 – 16:00
 - START: 150 M NAD ŠKOLOU – U JANÍKŮ (Č.P. 289)
 - ZAKONČENÍ V AREÁLU ZA HASIČSKOU ZBROJNICÍ:
 - PRO DĚTSKÉ ÚČASTNÍKY NANUK ZDARMA
 - OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
 - SKÁKACÍ HRAD PRO DĚTI
 - AFTERPARTY S DJ CAJKEM
 - VEČERNÍ PROMÍTÁNÍ
- LETADLA 2: HASIČI A ZÁCHRANÁŘI

HASIČSKÝ TRANZIT ROBERT

NABÍZÍ

RODINÁM S KOČÁRKY, MALÝMI DĚTMI

I JINÝM ZÁJEMCŮM,

ZKRÁCENÍ TRASY HASIČSKÉHO LESA

A PŘEVEZENÍ NA STANOVIŠTĚ U HUBERTA.

• ROBERTŮV JÍZDNÍ ŘÁD:

• 14:20	• 15:20
• 14:40	• 15:40
• 15:00	• 16:00

- ODJEZD OD HASIČSKÉ ZBROJNICE

První slova nového papeže Lva XIV.

Pokoj vám všem!

Draží bratři a sestry, **toto je první pozdrav vzkříšeného Krista**, dobrého pastýře, který dal svůj život za Boží stáde. I já bych si přál, aby tento pozdrav pokoje vstoupil do vašich srdcí, dosáhl k vašim rodinám, ke všem lidem, ať jsou kdekoli, ke všem národům, k celé zemi. Pokoj vám!

Je to pokoj vzkříšeného Krista, **pokoj neozbrojený a odzbrojující, pokorný a vytrvalý. Pochází od Boha, který nás všechny bezpodmínečně miluje.** Stále máme v uších ten slabý, ale vždy odvážný hlas papeže Františka, který žehnal Římu!

Papeže, který žehnal Římu, žehnal celému světu, celému světu, toho velikonočního rána. Dovolte mi, abych navázal na toto pozhnání: Bůh nás miluje, **Bůh miluje vás všechny a zlo nezvítězí!** Jsme všichni v Božích rukou. Proto se **nebojte, spojte se ruku v ruce s Bohem a mezi sebou a jdeme vpřed.** Jsme Kristovi učedníci. Kristus nás předchází. Svět potřebuje jeho světlo. Lidstvo ho potřebuje jako most, aby mohlo být dosaženo Bohem a jeho láskou. Pomozte nám také vy, pomozte si navzájem budovat mosty dialogem, setkáváním, sjednocením všech, abychom byli jedním lidem, žijícím v míru. Děkuji papeži Františkovi!

Chci také poděkovat všem bratrům kardinálům, kteří mě vybrali za Petrova nástupce, abych kráčel spolu s vámi jako sjednocená církev, vždy usilující o mír, spravedlnost, vždy se snažící pracovat jako muži a ženy věrní Ježíši Kristu, beze strachu, abychom hlásali evangelium a byli misionáři.

Jsem synem svatého Augustina, augustiniánem, který řekl: „S vámi jsem křesťan a pro vás biskup“. V tomto smyslu můžeme všichni společně kráčet k té vlasti, kterou nám Bůh připravil.

Zvláštní pozdrav církvi v Římě! Musíme společně hledat, jak být misijní církví, církví, která buduje mosty, dialog, vždy otevřenou přijímat jako toto náměstí s otevřenou náručí. Všechny, všechny, kteří potřebují naši lásku, naši přítomnost, dialog a lásku.

(Ve španělštině) A pokud mi dovolíte, rád bych pozdravil všechny a zejména svou milovanou diecézi Chiclayo v Peru, kde věrný lid doprovázel svého biskupa, sdílel svou víru a dal tolik, aby zůstal věrnou církví Ježíše Krista.

(Pokračuje italsky) Všem vám, bratři a sestry v Římě, v Itálii, na celém světě, **chceme být synodální církví**, církví, která kráčí, církví, která vždy hledá pokoj, která vždy hledá lásku, která se vždy snaží být blízko zejména těm, kteří trpí.

Dnes je den modlitby k Panně Marii Pompejské. **Naše Matka Maria chce vždy kráčet s námi**, být nám nablízku, pomáhat nám svou přímluvou a svou láskou. Rád bych se proto modlil společně s vámi. Modleme se společně za toto nové poslání, za celou církev, za mír ve světě a prosme o tuto zvláštní milost Marii, naši Matku.

Lva PP XIV

Školní rok plný čtení, příběhů a inspirace v knihovně v Bohuslavicích

Během uplynulého školního roku byla naše malinká knihovna místem, kde se odehrávaly krásné a inspirativní chvíle zejména díky členství ve SKIPu (Svazu knihovníků a informačních pracovníků). Snažila jsem se připravit pro děti program, který nejen podporuje lásku ke čtení, ale také přispívá k setkávání a tvořivosti.

Podzim se Zuzanou Pospíšilovou

Díky získané dotaci od SKIP Velká Morava byly podzimní měsíce v Bohuslavicích věnovány oblíbené dětské autorce Zuzaně Pospíšilové. Děti z místní ZŠ a MŠ se seznamovaly s jejími knihami a četly si je ve škole i doma. V listopadu nás paní Pospíšilová osobně navštívila a během tří besed vtáhla děti do světa svých knih pomocí hádanek, aktivit i autorského čtení. Děti si mohly nechat podepsat své knížky a spolupráce všech zúčastněných byla skvělá.

Na tuto akci navázala výtvarná soutěž „Má oblíbená kniha od Zuzany Pospíšilové“, kterou jsme uspořádali v knihovně. Návštěvníci hlasovali pro nejlepší výkresy a po vánočních prázdninách jsem vyhlásila vítěze a předala knižní ceny.

Bookstart- S knížkou do života

Díky podpoře Zlínského kraje jsme s Obcí Bohuslavice u Zlína mohli nabídnout rodičům malých dětí sety Bookstart - S knížkou do života. Tyto tašky s knížkami a dalšími drobnostmi jsme s paní starostkou předaly při vítání občánků.

Projekt Bookstart jsem dále představila předškolákům z místní mateřské školy. Společně jsme si přečetli první kapitolu z knížky O průhledném kocourkovi a povídali si o knížkách, které si děti mohou půjčit. Navzdory deštivému počasí panovala v knihovně veselá atmosféra a děti si odnesly spoustu nových zážitků.

Výstava a prodej výrobků od Zity Gagové

V knihovně jsem od listopadu do Vánoc hostila také tradiční výstavu a prodej ručně vyráběných šperků a ozdob od Zity Gagové. Její krásné výrobky potěšily nejen pravidelné návštěvníky knihovny.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

T.J. Sokol Březnice si Vás dovoluje pozvat na XIV. rockový festiválek piva.

V sobotu 21.6.2025 od 15 hod. v areálu sokolovny.

Přijďte si zasoutěžit v tradičních disciplínách zatloukání hřebíků nebo pití tupláku na čas; ceny pro vítěze jsou lákavé.

Uvidíte zajímavé ukázky činnosti oddílů Korejského meče a Nunchaku.

Pro děti je připravena nafukovací lezecká stěna a skákací hrad.

Letošní NOVINKOU je vstup do areálu do 18:00 hod. pro všechny ZDARMA.

Život v naší farnosti

Dětské májové pobožnosti
v Březnici

Noc kostelů Bohuslavice

Noc kostelů Bohuslavice

Noc s Andersenem - 3. a 4. ročník

I letos jsme se s třetíáky a čtvrtáky zapojili do tradiční Noci s Andersenem. Besedu jsem začala povídáním o autorce J. K. Rowling, o překladech knih a různých vydáních prvního dílu Harryho Pottera. Díky zapůjčeným knihám od mých čtenářek jsme si mohli prohlédnout a porovnat různá vydání. Samozřejmě nesmělo chybět přečtení úryvku.

Poté se děti přenesly do světa Bradavic a plnily úkoly inspirované kouzelným světem. Na závěr ode mě žáci dostali pamětní listy, pohlednice a krásné dřevěné záložky.

Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáčka

Na začátku školního roku jsme ve spolupráci se ZŠ zahájili projekt Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáčka. Při první návštěvě jsem prvňáčkům představila tuto celorepublikovou akci a předala jim brožurky s úkoly, jejichž cílem bylo motivovat děti ke čtení. Aby to nebylo líto ani druháčkům, dostali ode mě také úkol - vyplnit čtenářský list o knížce, kterou přes prázdniny přečetli. V prosinci jsme si v knihovně společně povídali o knihách a děti přinesly obrázky svých oblíbených pohádkových postav. Tyto krásné obrázky nyní zdobí naši knihovnu. Na konci školního roku jsem projekt slavnostně zakončila. Prvňáčci předvedli, jak se za rok naučili číst, a byli pasováni na čtenáře. Na památku dostali medaili, pamětní list a knížku Jak víla Anička zachránila jaro od Lucie Šavlíkové, vydanou speciálně pro tento projekt.

Návštěva pátého ročníku

Ani na starší žáky jsem nezapomněla. Žáci 5. ročníku s paní učitelkou navštívili knihovnu, kde jsme si povídali o tom, jak knihovna funguje - od výpůjčního systému, přes webové katalogy až po tipy na zajímavé weby o knihách. Děti si vyzkoušely čtečku čárových kódů, podívaly se na e-knihy, čtečku Kindle a odnesly si spoustu nových titulů na doma i do školy.

Celý tento školní rok byl pro naši malou knihovnu opravdu pestrý a plný milých setkání. Děkuji všem, kdo se zapojili - dětem, rodičům, paní učitelkám a zejména paní starostce za velkou podporu - těším se, co přinese rok následující.

Silvie Minaříková, knihovnice

Zprávy ze ZŠ Březnice

Zážitkové dopoledne se třetími a pátými ročníky

Po Velikonocích se žáci 3. a 5. ročníku vydali na očekávaný výlet do Laser Game arény ve Zlíně. Během dopoledne si zahráli tři akční hry plné napětí, taktiky a zábavy. Jednu hru jsme získali díky poukazu zdarma, další si děti hradily samy a tu třetí jim s radostí uhradilo SRPŠ, kterému tímto moc děkujeme za podporu!

Pro třetí třídu byl výlet obohacen ještě o návštěvu moderní herní zóny s interaktivní podlahou. Jedná se o podlahu reagující na pohyb, která nabízí řadu her a aktivit propojujících zábavu s pohybem a učení. Děti si vyzkoušely například digitální honičku, pexeso nebo barevné skákání podle pokynů na ploše.

Celé dopoledne se neslo v duchu přátelské soutěživosti a radosti z pohybu. Děti si navzájem fandily, pomáhaly si a společně si užily mnoho legrace. Výlet byl pro všechny skvělým zážitkem a zaslouženým odpočinkem po náročných školních dnech. Děkujeme všem, kdo se na jeho uskutečnění podíleli!

Výstava vojenských veteránů na ZŠ a MŠ Březnice připomněla události 2. světové války

V pátek 2. května se na hřišti u Základní a Mateřské školy Březnice uskutečnila výjimečná výstava věnovaná vojenským veteránům a technice z období 2. světové války. Žáci školy i starší děti z mateřské školy si mohli zblízka prohlédnout historické vojenské automobily a dozvědět se více o klíčových událostech válečného konfliktu - mimo jiné i o použití atomové bomby „Little Boy“.

Akci zorganizoval pan Hlavačka, který se dlouhodobě věnuje popularizaci vojenské historie. Výstava měla edukativní charakter a přinesla žákům jedinečný zážitek - propojení historie s reálnými exponáty a poutavým výkladem. My mu tímto mockrát děkujeme.

Život v naší farnosti

1. Sv. Přijímání v Bohuslavicích

1. Sv. Přijímání v Březnici

Žehnání poli

JSDH ZLÍN - SALAŠ

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Zlín - Salaš nabírá nové členy a členky do svých řad.

POŽADUJEME: věk minimálně 18 let

- * dobrý zdravotní stav
- * dobrá fyzická zdatnost
- * trestní bezúhonnost
- * zodpovědnost a ochota pomáhat druhým
- * chuť pracovat
- * ochota jezdit na školení, výcviky a zásahy
- * bydliště na Salaši nebo v jeho blízkém okolí

Případní zájemci pište na e-mail: sdhsalas@seznam.cz nebo volejte tel: 739 980 252.

Pochvala myslivcům

Tak jako každý rok, i letos členové našeho spolku osévají myslivecká políčka a vytvářejí tím potravní a krytové podmínky pro drobnou zvěř. Jedině vytvářením vhodných podmínek dokážeme v krajině udržet stavy drobné zvěře a případně i tyto stavy zvyšovat.

Martin Chovanec

Den Země ve škole: Projektový den plný poznávání, úkolů a tvořivosti

V naší škole jsme si Den Země připomněli projektovým dnem, během kterého si děti nejen rozšířily své znalosti o přírodě, ale také si vyzkoušely plnění úkolů, luštění šifer i praktickou péči o školní zahradu.

Pro žáky 4. a 5. ročníku byly připraveny informační tabule rozmístěné na školním schodišti, které sloužily k aktivitě čtení s porozuměním. Na tabule navazovaly pracovní listy, které děti samostatně vyplňovaly.

Všichni žáci od 1. do 5. ročníku se zapojili do venkovní hry „Plotovka“- plnili úkoly a hledali ukrytou šifru s tematikou Dne Země na školní zahradě. Velký zájem vzbudilo také poznávání jarních květin.

Starší žáci (3.-5. ročník) si vyzkoušeli moderní únikovou hru „Den Země“ za pomoci tabletů, QR kódů, šifer a zábavných úkolů. Menší děti z 1. a 2. ročníku se chopily zahradnických prací - sázely hrášek a ředkvičky a vyráběly cedulky, které zdobí naše školní záhony.

Den Země jsme si společně užili a připomněli si, jak je důležité chránit přírodu a pečovat o svět kolem nás.

Recitační soutěž spojila školy z Březnice a Bohuslavic

V pátek 2. května se na Základní škole v Březnici uskutečnila recitační soutěž, které se zúčastnili žáci 2. až 5. ročníku ze ZŠ Březnice a ZŠ Bohuslavice. Děti si připravily básně různých autorů, se kterými vystoupily před porotou složenou z učitelek obou škol.

Soutěž byla rozdělena do několika kategorií podle ročníků, a porota neměla snadný úkol - výkony byly velmi vyrovnané a všechny děti si zaslouží pochvalu za odvahu, pečlivou přípravu i krásný přednes. Nechyběla nervozita ani radost z úspěchu, ale především přátelská atmosféra a společná radost ze slova.

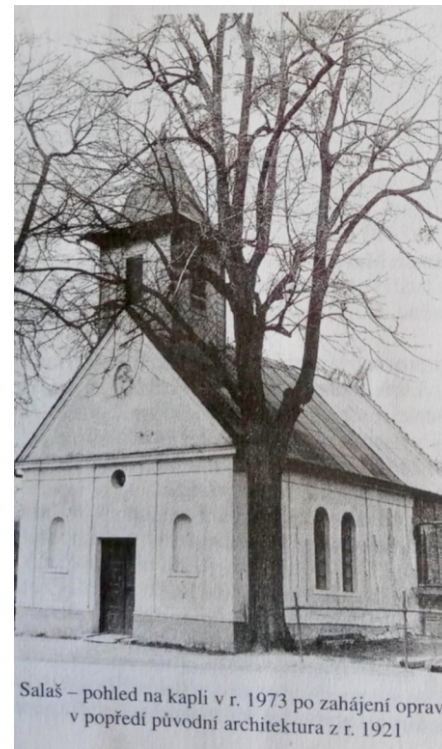
Velké poděkování patří všem, kteří se na organizaci soutěže podíleli - pedagogům obou škol, porotě i rodičům, kteří děti podporovali. Těšíme se na další setkání, kde si budeme moci znovu společně užít krásu poezie.

Mgr. Zuzana Valová

Dr. Rudolf Nejezchleba popisuje tyto události následovně:

Kolonie Salaš čítá nyní 49 čísel s 254 obyvateli a vznikla jako "panská salaš" velkostatku malenovického. Několik panských pastýřů ovec vystavělo si při svých stádech chaloupky, jako na valašských salaších stavějí pastýři svoje „koliby“, kolem chaloupky „vykučoval“ si pastýř kousek panského pole a je obdělával; panství dovozovalo pravidelně tři čtvrtiny měřice půdy, za niž odváděl takový Salašan roční poplatek z počátku jen 40 krejcarů šajnu a to nejvíc v naturáliích (oves a ruční práce). Dostal-li od vrchnosti více půdy, musel ji za to odvádět z každé měřice 7 čtvrtí ovsa ročně a jeden den v týdnu „na panském“ robotit. Robota Salašanů byla buď na poli v létě nebo v lesích v zimě, kdež půl sáhu dříví hotového se

počítalo za den roboty, při čemž robotníkům bylo strom skáceti, pořežati, poštipati a v sáh vložiti; leckterý Salašan měl takovou zručnost a pílí, že za jeden den odbyl si i tři dny roboty. Chudí Salašané vedle povinné roboty robotili i dobrovolně (nádeňky), dostávajíce od vrchnosti 20 krejcarů šajnu. Malenovická vrchnost měla plnou pravomoc soudní, politickou i policejní nad poddanou obcí Bohuslavicemi-Salašem. Salašané byli po způsobu „hoferů“- domkařů a neměli práva aktivního ani pasivního v obci, neužívali také „obecnin“. Synové a dcery hoferů museli ve dvorech panských sloužiti za pacholky a děvečky a selský synek tříletou službou ve dvoře mohl se vyprostiti z vojny. Aby nebylo potíží o pacholky, nesměl se žádný mladík ženiti, dokud mu nebylo 24 léta. Všecky tyto povinnosti byly přesně vymezeny za Marie Terezie. Před r. 1848 bylo sice možno se vykoupiti z roboty, ale výkup byl drahý, proto u chudých Salašanů - nádeníků se ani jeden výkup nezaznamenává. V obci žili všichni v bratrské shodě a lásce jako jedna rodina. Neměli si navzájem čeho záviděti; v chalupách všech bývalo bídy a hladu co vleze. Bývaly zlé časy; pro častá mokra obilí leckdy pochybělo a co se urodilo, nebylo lze včas skliditi. Robota tížila všecky stejně. (Teprve v r. 1848 venkováním se ulevilo a zákonem 15. března 1864 na Moravě stal se rolník pánem jak rolí, úrody a celého majetku, tak i pánem času, jehož může užívati ne pro cizího ale pro sebe.)

(Pokračování v příštím čísle)

Salaš - 1. část z publikace

Názory učených lidí, kteří se historií tohoto kraje zabývali, nejsou jednotné v tom, kdy se tato obec či osada začala podílet na obecných dějinách svými konkrétními osudy. Dr. Rudolf Nejezchleba píše: *Osada Salaš s Bohuslavicemi tvoří jednu katastrální obec a je přifařena do Březnice*. První zmínka o Březnici ve starých listinách je známa z r. 1397, patřila k panství zlínskému, o Salaši a Bohuslavicích známe o něco starší zprávu z roku 1356, obě patřily k panství malenovicckému Doložitelnou skutečností je příslušnost tohoto kraje k malenovicckému panství, které bylo křižovatkou obchodních cest mezi Baltem a Středomořím. Snad se lze připojit k názoru Dr. Rudolfa Nejezchleby, že už v polovině 14. století zde osada existovala. Možná ji lze ztotožnit s některou zaniklou osadou, o níž se historické prameny zmiňují a o nichž víme, že se zde nacházely, ale jejichž umístění nelze spolehlivě určit. Ví se, že mezi Malenovicemi a Bohuslavicemi se nacházely osady Horní a Dolní Doubravičky, které se připomínají k roku 1362, ale přesná lokalizace není známa. Obě vesnice se připomínají jako pusté k roku 1570.

V té době se zde utvářely životní osudy v několika vesnicích, např. Lhota u Malenovic se připomíná k roku 1378. Bohuslavice 1362. Šarovy 1360. Tyto osady vznikly, když malenoviccké panství patřilo moravskému markraběti Janu Jindřichovi, který byl bratrem českého krále a římského císaře Karla IV. Tvrz Malenovice získal Jan Jindřich roku 1356 a vláda moravských markrabat trvala něco přes padesát let.

Jak tyto osady přečkaly husitské bouře v první třetině 15. století není přesně známo. Husitská vojska se však v kraji vyskytovala, doloženo je tažení mezi Malenovicemi a Zlínem roku 1427. Příměří po roce 1434 netrvalo dlouho. Války mezi uherským králem Matyášem Korvínem a českým králem Jiřím z Poděbrad se odehrávaly také v tomto kraji, např. v roce 1470 tábořil český král u Malenovic, hrad byl však v rukou stoupenců Matyáše Korvína. Válečná tažení zanechala trvalé vrásky na tváři tohoto území, řada vesnic zanikla či zpustla, např. už zmíněné Horní a Dolní Doubravičky, Šarovy, Zbožná, Březůvky aj.

V 16. století lze zaznamenat hospodářský rozmach kraje, avšak následující století bylo velkou pohromou. Už na počátku 17. století sem vpadli uherští povstalci Štěpána Bočkaje. Třicetiletá válka postihla zdejší kraj velmi výrazně. Z následků těchto válek se celá oblast vzpamatovávala celé jedno století. Teprve ve 2. polovině 18. století se stabilizoval hospodářský i správní systém.

Zcela jistě lze Salaš identifikovat po tereziánské správní reformě v souvislosti se zřízením expozitury se samostatným duchovním správcem v Březnici v roce 1779. Od té doby je její trvalou součástí, do této doby patřil do Malenovic, stejně jako Bohuslavice. Lhota a Šarovy. Je faktem, že do této doby byla duchovní správa v dobách pobělohorských roztržena, kněží nebyl dostatek, do vesnic a osad chodili misionáři, třeba jezuité z Uherského Hradiště.

Počátek 19. století byl ve znamení nového rozmachu. Březničtí faráři chtěli lépe spravovat farnost a vést lidi ke zbožnosti a věřící zase chtěli mít blízko k Bohu, svoji víru vyznávat tam, kde bydleli. Toto přání bylo splněno v polovině 19. století, kdy **v roce 1843 byla na Salaši postavena první kaple, která byla zasvěcena Panně Marii, Královně posvátného růžence.**

Nové dětské hřiště v Bohuslavicích slavnostně otevřeno

Ve čtvrtek 12. června jsme společně s dětmi ze základní a mateřské školy slavnostně otevřeli zrekonstruované dětské hřiště v areálu víceúčelového hřiště pod školou. Symbolické přestřižení pásky a první zdolání nových herních prvků si s radostí užily právě děti, pro které je hřiště určeno především.

Rekonstrukce hřiště přinesla zcela nové prvky značky **Buglo**, které dodala a instalovala firma **Hřiště Maty s.r.o.** Barevné sestavy, prolézačky, houpačky i další vybavení přináší více možností ke hře, pohybu i setkávání. Celkové náklady na rekonstrukci činily **2 199 000 Kč**, z čehož se podařilo získat **dotaci ve výši 1 000 000 Kč od Zlínského kraje**. Díky této podpoře se nám podařilo výrazně zkvalitnit prostor, který slouží nejen dětem, ale i rodičům a široké veřejnosti.

Věříme, že nové hřiště bude místem radosti, her i přátelských setkání, a těší nás, že společně dáváme našim dětem prostor pro bezpečný pohyb a hravé objevování světa.

Mgr. Světlana Bilavčíková, starostka

Fond DONÁTOR
Nová iniciativa diecéze pro finanční nezávislost a podporu kněží

Od roku 2029 stát přestane poskytovat příspěvky na platy duchovních a provoz diecéze. Abychom dosáhli finanční nezávislosti, spravujeme navrácený majetek a investujeme z finančních náhrad, jejichž vyplácení také brzy skončí. Arcibiskup Josef Nuzík a jeho tým proto musí hledat nové zdroje příjmů, protože současné prostředky z majetku a investic nestačí na pokrytí potřeb diecéze.

Jednou z osvědčených možností v jiných diecézích je založení fondu na podporu kněží a pastorační s názvem DONÁTOR. Hlavním cílem je vytvořit komunitu přátel, kteří se zajímají o budoucnost církve. Úkolem je najít dárců, kteří budou pravidelně finančně přispívat na mzdy kněží. V minulosti nesly farnosti odpovědnost za financování kněží, a s oddělením církve od státu se vracíme k této spoluzodpovědnosti za život farnosti a místní církve. Fond Donátor může být jedním z účinných nástrojů i u nás.

Naše farnost potřebuje 73 800 Kč ročně na mzdy kněží

Roční náklady na všechny zaměstnance arcibiskupství činí přibližně 264 milionů korun. Prostřednictvím fondu Donátor se vybere asi 29 milionů korun, přičemž na výplaty kněží potřebujeme 125 milionů. Pokud dosáhneme prvních cílů fondu, výnos pokryje pouze čtvrtinu potřebných prostředků na mzdy kněží.

Arcibiskup a kněžská rada stanovili klíč k ročním odvodům do mzdového fondu. Každá dospělá osoba, která se účastní nedělních bohoslužeb, by měla přispět 50 korunami měsíčně, což činí 600 korun ročně. Pro naši farnost Březnice, Bohuslavice a Salaš byla vypočítána částka 73 800 korun. Úkolem malých dárců donátorů bude snížit nebo zcela pokrýt částku, kterou má farnost odvést za rok. Pokud donátoři vyberou více, než je předepsáno, přebytek bude připsán na účet farnosti.

Staňte se donátorem - pomáhejte pravidelně a jednoduše online

Pravidelné příspěvky od dárců jsou pro nás klíčové - pomáhají lépe plánovat a zajišťovat stabilní financování aktivit farnosti. Nejjednodušší způsob, jak se zapojit, je registrace na webu www.donator.cz.

Postup registrace:

1. Na úvodní stránce vyberte **arcidiecézi Olomouc** (ze tří možností: Praha, Brno, Olomouc).
2. Klikněte na dlaždici **FOND DONÁTOR**.
3. Zvolte, zda chcete:
 - **Darovat pravidelně** (jako donátor), nebo
 - **Darovat jednorázově** (jako host).

Padesáté výročí posvěcení kaple Panny Marie Růžencové na Salaši

Život každého z nás, už od prvního nadechnutí, má svá pravidla. Stejně tak, jako je má i tento svět. Každé ráno na obloze slunce měsíc nahradí. Střídají se dny, roky, staletí.

Lidé prožívají čas jim na zemi určený. A když se jejich života běh naplní, přenechávají svět příštím generacím. Ty pak kráčí ve šlépějích těch, kteří tu byli před nimi.

Bohužel však paměť lidí odchází spolu s těmi, kteří něco věděli. A jen díky předávání a zaznamenávání údajů, prožitků, poučení, nesou se poznatky dál. Však jak čas ubíhá, vzpomínky vybledají. Informace se vytrácejí a někdy, bohužel, i záměrně překrucují.

Proto vzácným pokladem pro poznání minulosti kroniky bývají. Pamětní knihy, krasopisem psané, drahocenným majetkem každé obce jsou. I v Březnici takový letopisný skvost mají. Měla jsem to potěšení si některé dějinné zápisy v kronice pročitat. A alespoň na chvíli, nechat se časy, již dávno uplynulými, pokochat.

Díky pečlivě vedeným záznamům, stala se březnická kronika hlavním pramenem k sepsání událostí, které se kapličky na Salaši týkaly. A které poté, v roce 2001, k vydání publikace: „Březnice, Farní kostel sv. Bartoloměje, a kaple v Bohuslavicích a na Salaši“, posloužily.

Historické zápisy, se salašskou kapličkou související, věrohodně zpracoval Ing. Miloslav Mikeščík.

U příležitosti konání oslav padesátého výročí „Posvěcení kaple Panny Marie Růžencové na Salaši“, pátého října 2025, otiskneme v několika příštích vydáních Zpravodaje našich dědin, pasáž „Salaš“, z výše jmenované publikace.

Ponořme se tedy do vyprávění o životě našich otců, kteří moudrostí oplývali. O jejich velké lásce k Bohu, a k přírodě, které si vážili. Ale také o jejich neskonale touze v dědině vlastní svatostánek mít. A ohromné štědrosti. Vždyť i z toho mála, co měli, se na stavbu i opravy kapličky, vždy přispět snažili.

Přenesme se do života všech těch dobrých lidí, jejichž plamen pozemského bytí již nehoří.

Život utíká mílovými kroky, co jednou uplyne, více se již nevrátí.

Marie Nevěliková

I když hlavně léto rajzování přeje, tak v parnu se přece jen moc dobře necestuje. Změna prostředí však většinou prospěšná bývá, člověk je tvor zvědavý, a tak rád nová místa poznává. Ač peněz i času někdy chybí, nějaký ten výlet vždy se zvládnout dá.

Vždyť se nemusíme až kamsi na kraj světa hnát, co třeba do naší krásné matičky stovčaté, zavítat?

A možná nás to putování i do ulice Ječné zavede. Tam, na domě číslo 516/28, bronzovou pamětní desku uvidíme. Zlatý nápis říká: „*V tomto domě napsala roku 1854 Božena Němcová Babičku.*“

Lidé toto známé místo často navštěvují, z úcty ke spisovatelce, zde květiny pokládají.

Od prvního vydání nejznámějšího díla Boženy Němcové uběhlo již sto sedmdesát let.

Přesto, že jsme knihu asi všichni četli, nezaškodí si ji znovu připomenout. Též ve zlínském divadle můžeme skvěle představení Babičky zhlédnout.

Ten příběh *šťastné ženy*, do dětství a starých časů nás zavane. Je tak silný, podmanivý. Není divu, že nám třeba i nějaká ta slzička po tváři skane.

Do třpytivé síně noci, hvězdy mne počínají zvat. K rozjímání o životě, a proč člověk ustavičně přichází o to, co na světě má nejvíc rád. Však nelze jinak, než se smířit. S osudem marné je se prát.

Vždyť co je život, když ne součet výher a ztrát!

Prívětivé letní dny Vám všem

Marie Nevěliková

„Život je krásný! To my ho měníme buď v hloupou frašku nebo srdceryvnou tragikomedii.

Pak nevíme, jestli se máme smát nebo plakat.

Plakat je snazší, ale smát se je lepší.“

/Alex Munthe/

4. Pro pravidelnou podporu klikněte na „**Darovat jako donátor**“ a poté na „**Chci se stát donátorem**“.

5. Vyberte **Farnost Březnice u Zlína**, vyplňte své kontaktní údaje a odešlete formulář.

Po úspěšné registraci obdržíte poštou **kartičku donátora**.

Pokud nemáte přístup k internetu, je možné se zaregistrovat i **papírovou formou**. Na webu Donator.cz můžete spravovat svůj účet, sledovat novinky o fondu, připravovaných akcích a výhodách pro pravidelné dárcy.

Každý pravidelný dárcy obdrží automaticky na začátku roku **potvrzení o daru** pro daňové účely.

Výhody pro donátory a duchovní podpora

Již nyní mohou donátoři využívat řadu výhod jako poděkování za svou pravidelnou podporu. Mezi aktuálně dostupné bonusy patří například:

- **Bezplatná prohlídka Arcibiskupského paláce v Olomouci**
- **Bezplatný vstup do Arcibiskupských sklepů v Kroměříži**
- **50% sleva na vstup do Arcibiskupského zámku v Kroměříži**

Další místa a výhody pro donátory jsou v jednání a budou postupně přibývat.

Každý první čtvrtek v měsíci je v Olomouci sloužena **mše svatá za všechny donátory**, jako výraz vděčnosti a duchovní podpory. Správcem fondu Donátor je **biskupský vikář pro evangelizaci P. Zdeněk Stodůlka**, který osobně navštěvuje jednotlivé farnosti a seznamuje věřící s posláním a fungováním fondu.

„Věnuj jednu kávu měsíčně své farnosti“

P. Jaroslav Polách

... a vlády se bohyně léta ujímá

Také letošní jaro dala nám příroda na srozuměnou, že se kalendářem řídit nehodlá. A když v dubnu zavelí, tak se rázem celičský kraj do slavnostního kroje nastrojí. Však celá ta nádhera dlouho netrvá. Kvůli vysokým teplotám, všechno rychleji odkvétá. Člověk si té krásy mnohdy ani neužije.

I těch včeliček, které by stromy opylily, jen poskrovnu vidět bylo. A přijde-li pak prudké ochlazení, včelky létat odmítají. A tak k opylování ovocných stromů už moc času nezbyvá.

Pátý měsíc roku květnem nazýváme. Je to pojmenování ryze české, s rozkvetlou krajinou spojené. Ale název ten není zase až tak starý, jak by se mohlo zdát. Díky Josefu Jungmannovi se až od roku 1805, tedy dvě stě dvacet let, užívá. Do té doby byl tento měsíc májem nazýván.

Však luštitelé křížovek zcela jistě budou i jiná označení znát. Mohl by se tento měsíc, zastarale, též tráven či trnopusk jmenovat.

„Ledoví bratři přinesou chladna jaksepatri.“ A přinesli. Svému slibu dostáli. Nejednou ranní mrazík po zahradách lůšňal, co by ještě honem uzmul, urputně hledal. Po celý májový měsíc, zima se s teplem střídala. Jedno nás však zcela jistě potěšilo, že nám nebe trochu víc těch dešťových kapek podarovalo. Vždyť to sucho, ač to možná tak nevypadá, stále děsivé je. Vody místy hodně chybí, tak snad to ta příroda zase ještě nějak ukočíruje.

Růžemi se léto pyšní, k podzimu zas chryzantéma patří. A jaro? To svým půvabem pivoňka kráší.

Vzpomenu-li na salašskou dědinu mého dětství, vidím před každým domkem upravenou zahrádku.

A protože si hospodyňky mezi sebou rády sazeničky rostlin vyměňovaly, tak se i ty zahrádečky, tak trochu, jedna druhé podobaly. Od jara do zimy svým květenstvím kolemjdoucím radost přinášely.

A v žádné z nich, různobarevné pivoňky nechyběly.

Mnohými mýty pivoňka opředena je. V Číně se po více než dva tisíce let vysazuje. Císařské zahrady zdobívala. Za symbol bohatství a dlouhověkosti považována bývala. Však prostému lidu, tomu zakazována byla. Korálky z kořenů se na krku nosily, zlé duchy prý tak tyto amulety odháněly.

V její léčivé schopnosti též staří Řekové věřili. Uštknutí hadem, svalové křeče i horečku extraktem z kořene léčili. Však pozor! Kořen nutno jen v noci vykopat. Černý datel květinu bedlivě střeží, a tak lapkům, mohl by oči vykolovat.

Paeonia název podle lékaře řeckých bohů, Paeona, dostala. Toho bůh Pluto před jistou smrtí zachránil. Tím, že ho v pivoňku proměnil.

To v Čechách s jejím pojmenováním velké cavyky nedělali. Protože některé květy, jako nos skalního pivaře, červené jsou, něžnou květinu tady, pivoňákem nazvali.

„Svatý Jan z Nepomuku, natahuje k létu ruku.“

Svatý Jan Nepomucký, nejvýznamnější český světec. Jeho socha, v oděvu kanovníka s křížem a palmou v ruce a s pěti hvězdami kolem hlavy, nejedno náměstí a mosty zdobí.

Proč generální vikář pražského arcibiskupa upadl v nemilost a byl umučen, dodnes přesně známo není. Podle jedné legendy, obestírající jeho smrt, byl zpovědníkem manželky žárlivého Václava IV.

Ten prý chtěl vědět, z čeho se jeho žena zpovídá, což Jan neprozradil, tudíž na mučidlech skončil.

Proto je Jan z Pomuku nazýván mučedníkem zpovědního tajemství, o čemž svědčí i jeho vyobrazení s prstem přes rty, mlčím a nic neprozradím.

Protože smrt ve vlnách našel, stal se patronem loďařů, vorařů, mlynářů, pomocníkem při povodních. Na místě, kde byl Jan shozen do Vltavy, zůstala na Karlově mostě bronzová socha a mřížka s křížem.

Na jeho počest pořádají se každoročně, patnáctého května v Praze na Vltavě, slavnosti Navális.

A to od roku 1715. Karlův most bývá osvěcen světly, na lodích se střílí z hmoždírů, hraje tam nádherná hudba. Koná se procesí s účastí tisíců poutníků i benátských gondoliérů.

Jan Nepomucký, inspiroval mnohé umělce, hudební skladatele, stavitele. Mistrovským příkladem je kostel svatého Jana na Zelené hoře, jehož autorem je geniální architekt Jan Blažej Santini-Aichel.

Své panování jaro již končí, na trůn opět bohyně léta usedá. Dvacátého prvního června, osmnáct minut před pátou hodinou ranní, Živa se vlády ujímá.

Přichází čas prázdnin, dovolených a výletů. Ale asi též období horkých tropických dnů. Tak snad se počasí z řetězu neutrhne a nesnesitelnými vedry nás příliš častovat nebude.